

Šopek posavskih popevčic.

Pesem koscev.

Ajdi, Posavci,
Kose na rame —
Jutro nad goro se bliska;
Kdor je kaj fanta
In korenjaka,
Z nami sedaj naj zavriska!

Juhuhu ... zdravo,
Jutro nam zlato,
Zdrava, poljana prostrana!
Kose Posavcev
Bodo žvižgale
Smrtno ti pesem, poljana.

Ajdi, začnimo,
Fantje veseli,
Naj se le cvetke solzijo;
Solnce že kuka
Izza pogorja ...
„Fi-i-i ... fi-i-i — kose kosijo.

Fi-i-i ... Solnce
Cvetkam v tolažbo
Žarke pošilja milobne:
Solnce veselo,
Fantje veseli, —
Cvetke pa jočejo drobne...

Posavčki-zaspančki ...

Posavčki-zaspančki še spavajo,
A solnček že sije po vasi,
Skoz okenca kuka in smeje se,
Zaspančki budé se počasi.

„Vstanite, vstanite, že solnčece
Veselo se dviga prek néba!“
Ej, radi še malo bi sanjkali,
A slušati mamico treba ...

Posavčki že s posteljic vstajajo —
Od glave do nog korenjaki —,
Nebeško se solnčece smeje jim:
„To bodo kdaj hrabri vojaki!“

Ej, solnček Posavčkom prijatelj je
In vedno jih v smehu pozdravlja:
Gotovo solzica mu kane v oči,
Ko v tihi večer jih ostavlja ...

Ob mlinu.

Sava, šúmi padaj
Urno na kolesa,
Da vrté se kamni,
Da se mlin potresa!...

Na Posavju
Moko melje
Beli mlinar
Od nedelje
Do nedelje;
Naj je pômlad

Ali zima,
Naj je mrzlo
Ali vroče —
Vedno, vedno
Na Posavju
Mlin ropoče ...

Sava, šúmi, padaj
Urno na kolesa,
Da vrté se kamni,
Da se mlin potresa! —

Naša lepa cerkvica ...

Nad Posavjem solnčece
Rúmeno stoji
Pa prebeli cerkvici
Bajke govori, —
In veseli božji hram
Kvišku hrepeni —
Na samotno goro kam:

— Romarji bi romali
Gori v lepih dneh
Z Bogom pogovarjat se,
In nebeški smeh
Bi na licih se rodil,
Radost bi v očeh
Žarnih zasijala vsem ...

Oj, zvonik ob cerkvi
Že kipí v nebó,
In zvonovi rajsko že
Pesmico pojó, —
Ah, Posavje, drago nam
Zapustila bo
Naša lepa cerkva . . .

Toda — — — jeli, cerkva,
Da le-tó ni res :

Ti le srcem kažeš pot
Gori do nebes.

A če res — — — ej, srca bi
Naša križemsvet
Za teboj poromala,
Da se vrneš spet
Na Posavje ljubljeno . . .

Bliža, bliža . . .

Bliža, bliža se zapadu
Solnčece veselo,
Zadnjič rado še doline,
Hribe bi objelo . . .

— Hej, Posavke, z grabljami se
Urno zavrtite,
Hej, Posavci, brž vozove
Dolge naložite.

Da otavica se spravi,
Predno mrak priplava,
Predno sladki sen zasniva
Gora in planjava ! . . .

Urno izpod rok gre delo,
Znoj raz čela lije,
Hej, otavica doma bo,
Ko se solnce skrije.

In potem . . . Bogú Posavci
Bomo hvalo peli
Za vso milost in dobrote,
Ki smo jih prejeli.

Tiha noč . . .

V zvoniku belem zadoni
Večerni zvon: Maria, ave!
Skrivnostne bajke bajijo
Valovi Save.

In pesem iz daljin zveni,
Krilatcev pesem rajskomila; —
Oj, da bi nikdar, nikdar več
Ne utihnila! —

In spanca vodi tiha noč
Nocoj s seboj v vesele kočē:
Ej, deci v trudni se večer
Zaspati hoče.

In koscem in grabljicam sen
Podobe bajne v duhu čara,
Zasnivati le cerkva
In mlin ne mara :

— Saj mora nekdo čuvati
O polnoči Posavje, —
Ko tóli pridno deco že
Pokral bavbav je — — —

Zvonimir Erjavec.

